

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Ἀπέθανεν ἐπ' ἐσχάτων ἐν Κερκύρα ὁ Χριστόφορος Φιλητάς, καθηγητὴς ἐν τῷ ἀθηναίῳ πανεπιστημίῳ καὶ ἐκ τῶν πολυμαθῶν συντακτῶν τῆς *Παρδώρας*. Ἀρχαῖος διδάσκαλος τοῦ ἔθνους, ἐξ ἐκείνων οἵτινες περιέσωσαν τὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ ἐτίμησαν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα, κατέστη ἄξιος ἰδιαιτέρως βιογραφίας, ἣν θέλομεν φροντίσει νὰ δημοσιεύσωμεν ἐν καιρῷ εὐθέτω.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

—

ΤΟ ΣΙΓΑΡΟΝ.

ΕΙΣ ΚΑΠΝΙΖΟΥΣΑΝ ΝΕΑΝΙΔΑ.

Ἄς ἤμην, κόρη, σιγαροῦ
Στὸ στόμα σου νὰ μ' ἔχης,
Μὲ τὰ ὕγρα καὶ ῥόδινα
Χεῖλη σου νὰ μὲ βρέχης·

Νέφος καπνοῦ νὰ γίνωμαι
Νὰ σὲ περικυκλόω,
Τοὺς μαγικοὺς σου ὀφθαλμοὺς
Φιλῶν νὰ τοὺς θολόω·

Ὡς ἡδὺν νέκταρ τῶν Θεῶν
Νὰ σὲ γλυκοζαλίζω,
Καὶ μ' ἔρωτος τὰς φρένας σου
Εἰκόνας νὰ γεμίζω·

Νὰ παίξης καὶ νὰ μὲ κρατῆς
Στὸ δροσερὸν σου στόμα,
Κ' ἐγὼ ἐντὸς τοῦ στήθους σου
Νὰ προχωρῶ ἀκόμα·

Ἐκεῖ ποῦ κρύπτει μυστικῶς
Ἡ παρθερία τόσα,
Ὅσα ποτὲ ἀνθρώπιτος
Δὲν φανερόντι γλῶσσα·

Ἐκεῖ ποῦ τρέμει ἡ καρδιά
Καὶ λαχταρεῖ μὲ κρότον,
Ἄμα εἰσδύση ἔρωτος
Μειδίαμα τὸ πρῶτον.

Ἄ! πόσοι τότε ἐρασταὶ
Τῆν τύχην μου φθοροῦσι,

Κ' αὐτοὶ καπνοὶ ἀόρατοι
Νὰ γίνωσι ποθοῦσι!

Ἢ ὅταν εἰς τὸ τρυφερόν
Καὶ ἀπαλόν σου γόνυ,
Ἢ χαριόδρυτός σου χεῖρ
Μὲ θλίβῃ καὶ μ' ἀπλόγη,

Κ' ἀφοῦ μὲ κόπον ὕπνωσόν
Μὲ καλοσχηματίσης,
Μὲ φέρῃς εἰς τὰ χεῖλη σου
Καὶ μὲ γλυκοφιλήσης.

Τίς δύναται, παρθέτε μου,
Εἰς τὴν στιγμήν ἐκείνην,
Νὰ φαντασθῇ τῶν θεατῶν
Τῆν μυστικὴν ὁδόνην;

Πλὴν φεῦ! Ἢ τύχη ἄστατος
Τὰ πάντα μεταβάλλει,
Τὴν ἡδονὴν, τὸν ἔρωτα,
Τὴν δόξαν καὶ τὰ κάλλη.

Καὶ σὺ ἐπίσης ἄστατος,
Σκληρὰ καὶ σὺ ἐπίσης,
Τὴν ἑπαρξίν μου εἰς καπνόν
Ἄφοῦ κατασκορπίσης,

Μὲ ρίπτεις πάραντα ἔς τὴν γῆν
Καὶ μὲ πατεῖς ἀκόμα,
Μήπως καὶ τὸ δάκτυλον
Ἢ τὸ ἀδρόν σου στόμα!

Ἐγὼ δ' ὁ πρόφηρ σύντροφος
Καὶ μάρτυς τῶν παλμῶν σου,
Λογίζομ' ἔτι εὐτυχῆς
Ὡν κόρις τῶν ποδῶν σου.

ΓΟΥΣΤΑΒΟΣ ΛΑΦΦΩΝ.

ΑΡΑΘΩΡΑ.

ΤΕΧΝΗ ΑΠΟΛΕΣΘΕΙΣΑ. Αἱ ἀπολεσθεῖσαι τέχναι εἶναι ὀλίγισται. Ἄν καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ κτίσωμεν πλέον πυραμίδας, καταρθόνομεν ὅμως ἕτερα οὐχ ἥττον ἀξιοθαύμαστα, ἐφ' οἷς καὶ καυχώμεθα. Ἀδυνατοῦμεν νὰ χρωματίσωμεν τὸν ὕελον ὡς ἐπὶ τοῦ μεσαιῶνος, οὔτε κατασκευάζομεν πλέον κώδωνας κεκτημένους τὴν μελωδικὴν ἐκείνην φωνήν, ἣν ἐπὶ τῶν παλαιῶν μόνον ἀπαντῶμεν, οὐδὲ τὸ ἀρθαρτον μίγμα γινώσκομεν ὃ συνηνόετο μετὰ τοῦ λίθου ἐπὶ

των βωμαιοκτών υδρογωγείων. Ἐτέρα τέχνη ἀπολεσθεῖσα εἶναι ἢ τῆς ὀνοματολογίας. Ἀδυνατοῦμεν πλέον νὰ δώσωμεν νέκ κατάλληλα ὀνόματα εἰς θέσεις, οἰκοδομήματα καὶ πρόσωπα. Λάθε ὅποιονδήποτε γεωγραφικὸν χάρτην, καὶ ἴδε τὴν θουμάσιον ποικιλίαν τῶν ζωγραφικῶν ὀνομάτων μὲ τὰ ὁποῖα οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐστόλισαν τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία. Τίς ἐξ ἡμῶν δύναται σήμερον νὰ ἐφεύρῃ τοιαῦτα;

Ἐκ τῆς Γενέσεως γνωρίζομεν ὅτι ὁ Ἄδὰμ ἔδωκεν ὀνόματα εἰς τὰ χερσαία ζῶα· ὡραία δὲ ἀνατολικὴ παράδοσις λέγει ὅτι τὰ πτηνὰ ἐκ τῆς Εὐχῆς ἔλαβον τὰ ἰδικά των. Δύσκολον νὰ ἀποδείξωμεν πόσῃν δυνάμειν ἔχουσι διάφορα ὀνόματα ζῶων καὶ λοιπῶν, ὡς λέων, ἐλέφας, βοῦς, κτλ. Βέβαιον ὅμως ὅτι ἡ ὀνοματολογία εἶναι ἐπικὴ δύναμις, ἀνήκουσά εἰς ἀπωτάτους αἰῶνας. Τὸ νὰ δώσῃ τις κατάλληλον ὄνομα εἰς νέον τι πλάσμα κατ' αὐτὴν τὴν 10^η ἑκατονταετηρίδα, εἶναι σχεδὸν δύσκολον ὅσον καὶ τὸ νὰ συνθέσῃ νέαν Ὀδύσειαν. Στρέψον τὸ βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι μέρους τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἐπὶ τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν, καὶ πλῆθος Οὐασιγκτωνιωτῶν καὶ Ἰκωσοπόλεων θέλεις ἀπκντήσῃ, ὁμοῦ μετὰ κωμοπόλεων καὶ χωρίων φερόντων ὀνόματα Παρισίων, Ἀθηνῶν, Ρώμης. Πόσον δὲ κακόηχα εἶναι τὰ ἀρχέτυπα Massachussets, Mississippi, Iowa, Wicontin! Ὅσον δὲ περὶ ὀνομασίας ὁδῶν οἱ Ἀμερικανοὶ παρήτησαν ἐξ ὀλοκλήρου τὴν ἰδέαν ταύτην, θεωροῦντες αὐτὴν ἀδύνατον. Broadway εἶναι ὄνομα ὑποφερτὸν ὡς σημαίνον τι· ἀλλὰ πάροδος πέμπτη, καὶ ὁδὸς δεκάτη τρίτη εἶναι καθαρὰ ὁμολογία ἐλλείψεως ἐφευρετικῆς φαντασίας. Τὸ αὐτὸ ἀπκντῶμεν καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ. Λάθε ἀνά χειρας τὸν ὁδηγὸν τοῦ Ταχυδρομείου καὶ θέλεις θουμάσει τὰς ἀπειραριθμούς ὁδοὺς τοῦ Βασιλέως (Kings street), τῆς βασιλίσσης (Queens street), τοῦ Γεωργίου (George street) κτλ.

Ἐπίσης πρόβλημα εἶναι καὶ ἡ εὕρεσις νέων ὀνομάτων ἀνθρώπων. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Γότθα ἀποδεικνύει τὴν τρομερὰν δυσκολίαν εἰς ἣν εὐρίσκονται αἱ βασιλικαὶ οἰκογένειαι ὡς πρὸς τοῦτο. Τὸ μόνον μέσον πρὸς ἐπιδιόρθωσιν εἶναι τὸ νὰ δίδωσιν εἰς τὸν νεογεννηθέντα πρίγγηπα ἢ πριγγηπέσαν ὅσον ἔνεστι μέγαν ἀριθμὸν ὀνομάτων. Ἡ τελευταία Ἰσπανίς πριγγηπέσα ἔχει τσαῦτα, ὥστε τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Γότθα, ἀφοῦ καταγράφει δώδεκα, καταλήγει μὲ τὸ κτλ. Ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ κατωτέρα τάξις καταφεύγει εἰς τὴν βίβλον πρὸς ἀνεύρεσιν ὀνομάτων. Λέγεται περὶ τινος ὅτι ἀφ' οὗ ἔδωκεν εἰς τοὺς τέσσαρας αὐτοῦ υἱοὺς τὰ ὀνόματα τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, ἐπέμενε νὰ ὀνομασθῇ ὁ πέμπτος *Πράξις*.

Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀγγλίας ἀρχαῖά τινα ὡραία ὀνόματα διασώζονται. Εἰς Cornwall παραδ.

χάριν ἀκούεται τὸ ὄνομα Jennifer, τῆς βασιλίσσης, τῆς ὡραίας καὶ πιστῆς τοῦ Ἀρθούρου συζύγου. Εἰς τὴν κατωτέραν μεσαίαν τάξιν κλίσις ὑπάρχει πρὸς δικτήρησιν εὐφώνων καὶ ὡραίων ὀνομάτων. Ἐάν τις καλῆται Σμήθ, οἱ μὲν υἱοὶ τοῦ ὀνομάζονται Howard, Grosvenor, Clinton, αἱ δὲ θυγατέρες τοῦ Evelyn καὶ Genevieve.

Πόσον ἀληθῶς ὡραίας καὶ καλλιπεῖς λέξεις εὐρισκον οἱ πρὸ ἡμῶν! Τίς δύναται σήμερον νὰ ἐφεύρῃ ἄλλας τοιαύτας; Καὶ οἱ συνθέτοντες νέας γενικῶς νουαγοῦσι, διότι ὅλως κακόηχοι καὶ πάσης καλλοσύνης εἶναι ἐστερημένοι.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙΜΑΞ. Περὶ τὸ 1400 Βενεδικτίνος τις ἐκ Τοσκάνης ὀνόματι Guido Aretini, ὄξυτάτην ἔχων τὴν ἀκοήν, ἠπόρει πάντοτε εἰς ἄκρον διὰ τὸν δύσσηχον τρόπον καθ' ἃν οἱ μοναχοὶ ἐψαλλον τοὺς ὕμνους. Ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸ νὰ παρατηρήσῃ ὅτι συλλαβαί τινες ἐκ τῶν στίχων ἔπρεπε νὰ ἐκφέρωνται μὲ πλειοτέραν πάθους ἑκφρασιν, κατεχόμενος δὲ ὑπὸ ἀηδίας διὰ τὸν τρόπον τοῦ φάλλειν τὸν εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην ὕμνον, ἐσημείωσεν ἐπ' αὐτοῦ τὰς ἐμφαντικὰς ταύτας συλλαβὰς διὰ στιγμῶν

Ut queant laxis Resonare fibris

Mira gestorum Famuli tuorum,

Solve polluti Labii reactum.

Sancte Jhoannes.

Ἐκ τῶν σημειώσεων τούτων ἔλαθε τὰς συλλαβὰς Ut, re, mi, fa, sol, la. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἕτερον σημεῖον ἔλειπε πρὸς συμπλήρωσιν τῆς φυσικῆς κλίμακος, προσέλαθε μίαν στιγμὴν, εἰς ἣν ἔθεσεν ἐν Γ', ἐξ οὗ ἐδόθη καὶ τὸ ὄνομα Gamut ἢ Gamme εἰς τὴν κλίμακα τοῦ Βενεδικτίνου μοναχοῦ, ὡς θέσαντος τὸ πρόσθετον σημεῖον ἐν ἀρχῇ τῆς ἑπταφωνίας.

Λέγεται πρὸς τούτοις ὅτι κάτωθεν τῶν ἑπτὰ συλλαβῶν τοῦ ἔθεσε γράμματά τινα τοῦ ἀλφαβήτου ὡς ἐξῆς

Ut, re, mi, fa, sol, la, Gamma,
c. d. e. f. g. a. γ.

Σήμερον τὰ ἑπτὰ ταῦτα σημεῖα προφέρονται

Ut (do) re mi fa sol la si,

ἅτινα πρὸς Γερμανοὺς καὶ Ἀγγλοὺς ἀντικαθίστανται διὰ τῶν c, d, e, f, g, a, b.

Περιέργους πληροφορίας περὶ τῶν διαφόρων συστημάτων τῆς ἀρχαίας καὶ νεωτέρας μουσικῆς εὐρίσκομεν ἐν τῷ *Recherches sur l'analogie de la musique avec le langage*, ὑπὸ Villoteau.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ. Κατὰ τὸ 1863 διενεμήθησαν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀγγλίᾳ 642,324,618 ἐπιστολαί. Κατὰ τὰ

τὸ 1864, 679,084,822, ἤτοι 36,760,204 περιπλέον. Ἰπελογίσθη δὲ ὅτι, ἕκαστος κάτοικος τοῦ Βρετανικοῦ κράτους ἔλαβε κατ' ἀναλογίαν τὸ μὲν 1863, 22, τὸ δὲ 1864, 23 ἐπιστολάς.

Ἐν Λονδίῳ τὸ μὲν 1863 διανεμήθησαν 161,600, 322 ἐπιστολαί, τὸ δὲ 1864, 170,191,853, ἤτοι 8,591,531 περιπλέον. Εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλίας διανεμήθησαν τὸ 1863, 367, 725,163 ἐπιστολαί, ἐνῶ τὸ 1864, ὁ ἀριθμὸς ὑπερέβη κατὰ 22,404,745, ἤτοι διανεμήθησαν 390, 428,908 ἐπιστολαί.

Εἰς τὴν Σκωτίαν τὸ 1863 διανεμήθησαν 61,404, 678 ἐπιστολαί, ἐνῶ τὸ 1864, 2,859,805 ἦσαν αἱ περιπλέον διανεμηθεῖσαι, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀνέβαινεν εἰς 64,261,483. Εἰς τὴν Ἰρλανδίαν τὸ 1863, 51, 597,455, τὸ δὲ 1864, 54,502,578 ἤτοι 2,905, 423 περιπλέον.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΒΡΟΥ. Εἰς τὴν πινακοθήκην τοῦ Λούβρου ὑπάρχουσι 2,000 εἰκόνες. Ἐκ τῆς Ἰταλικῆς σχολῆς 12 εἶναι τοῦ Ραφαήλου, 3 τοῦ Κορρέγιου, 18 τοῦ Τιτιανου καὶ 13 τοῦ Παύλου Βερρονέζου. Ἐκ τῆς Φλανδρινῆς σχολῆς, 42 εἶναι τοῦ Ρουβενσίου (Rubens) 22 τοῦ Βάν-Δύκ, 17 τοῦ Ράμβράντ, καὶ 14 τοῦ Γεράρδου Daws. Ἐκ τῶν μεγάλων Ἰσπανῶν διδασκάλων 14 εἶναι τοῦ Μουρίλλου, καὶ 6 τοῦ Velasquez. Ἡ Γαλλικὴ σχολὴ μίαν μόνον ἔχει εἰκόνα τοῦ Watteau, 40 τοῦ Πουσσίνου, 46 τοῦ Κλαυδίου Lorrain καὶ 41 τοῦ Ἰωσήφ Vernet.

ΜΥΘΩΔΕΙΣ ΤΙΜΑΙ. Ἀντικείμενά τινα μικρᾶς ἀξίας μεγάλας τιμὰς ἀπῆλαυσαν, ἕνεκα ἱστορικῶν ἀνδρῶν εἰς ὧν τὴν κατοχὴν εὕρισκοντο.

Ἡ πρὸς τὸν Γουστάβον Wasa δοθεῖσα ἐλεφαντίνη καθέδρα ὑπὸ τῆς πόλεως Lubeck, ἠγοράσθη ἐν τινι δημοπρασίᾳ κατὰ τὸ 1825 ὑπὸ τοῦ θαλαμηπόλου τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας διὰ 58,000 φλορίνια (6000 λίρας.) Τὸ φέρεμα δ' ἔφερε Κάρολος ΙΒ' κατὰ τὴν ἐν Πουλτάβα μάχην διετηρήθη ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου Rosen, ὅστις ἠκολούθησε τὸν βασιλέα εἰς Bender. Τὸ ἔνδυμα τοῦτο ἐπωλήθη ἀκολούθως εἰς Edimburg διὰ 22,000 λίρας. Ὁ Ἄβελς Tersan ἔδωσε μυθώδη τινὰ τιμὴν δι' ἐν ζευγος ὑποδημάτων τοῦ χοροῦ ἅτινα ἐφόρει Λουδοβίκος ὁ ΙΔ' εἰς ἓνα τῶν χορῶν ἐν ᾧ ὁ ἴδιος ἔλαβε μέρος περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς βασιλείας του. Ὅταν τὰ σώματα τῆς Heloise καὶ τοῦ Abelard μετεφέρθησαν εἰς Petits Augustins, Ἄγγλος τις προσέφερε 4,000 λίρας δι' ἓνα τῶν ὀδόντων τῆς Heloise.

Ἐν τούτοις τὸ κρανίον τοῦ μεγάλου φιλοσόφου Καρτεσιου, ἐκτεθὲν ἐν δημοπρασίᾳ τῷ 1820 ἀπῆλαυσε μόνον 4 λίρας. Ἡ φενάκη τοῦ Κεντίου 8 καὶ ἡ ράβδος τοῦ Βολταίρου 20. Ἡ ὑποδερίς τοῦ Ἰωάννου

Ἰακώβου Ρουσσώ ἀπῆλαυσε 950 φρ. (38 λίρας) δ' δὲ πῖλος ὃν ἔφερεν ὁ Ναπολέων ἐν Eylau ἐπωλήθη διὰ 1,920 φράγκα.

ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΑΓΑΠΗ. Κονράδος ὁ Γ', Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, ἐπολιόρκει ποτὲ τὴν Weinsburg, πόλιν μικρὰν τοῦ Λουκὸς τῆς Βιττεμβέργης. Οὗτος μετὰ τῆς συζύγου του ἠρωϊκῶς ὑπερασπίσθησαν τὴν πολιορκουμένην πόλιν, ἧτις ὁμως ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὰς ἀνωτέρας τοῦ Κονράδου δυνάμεις. Ὁ Αὐτοκράτωρ ὠργισμένος διὰ τὴν πεισματώδη ἀντίστασιν ἦν ἀπῆντησε ἐν Weinsburg, ἀπεφάσισε νὰ κατακαύσῃ τὴν πόλιν, τοὺς δὲ κατοίκους νὰ παραδώσῃ εἰς θάνατον. Καί τοι ὁμως ἀπεφασίσθη ἡ τύχη τῆς πόλεως, ὅμως καταπέισθη νὰ φεισθῇ τῶν γυναικῶν, εἰς αἷς ἔδωσε τὴν ἀδειαν νὰ ἀναχωρήσωσι, φέρουσαι μεθ' ἑαυτῶν ὅ,τι πολυτιμότερον ἠδύναντο. Ἡ τοῦ Λουκὸς σύζυγος, ὠφελουμένη τῆς ἀδειας ταύτης, ἔλαβεν ἀμέσως τὸν σύζυγόν της ἐπ' ὤμων, καὶ ἀπασαί αἱ λοιπαὶ τῆς πόλεως γυναῖκες ἐμιμήθησαν τὸ παράδειγμά της. Ὁ Αὐτοκράτωρ βλέπων τοῦτο τὸ θέαμα δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὴν συγκίνησιν του, ἀλλ' ὑποχωρῶν εἰς αὐτὴν ἐσυγχώρησε πάντας, καὶ αὕτως ἡ πόλις ἐσώθη τῆς καταστροφῆς.

Φ. Α. Μ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Φυλλάδιον 416.

Σελ. 145, στήλ. α', στίχ. 1, γράφε *ἐννέα*—στίχ. 3, *ἐκδίδομι*.—στίχ. 13, *ἐπιστολαὶ ἀνεπίγραφαι*.

Σελ. 146 στήλ. β', στίχ. 6, γράφε *κὰν τοῖς*.—στίχ. 14, *μνηστευσόμενος*.—στίχ. 16, *ἐλομέοις*.

Σελ. 147, στήλ. α', στίχ. 50, γράφε ὁ *ἔρω*.—στίχ. β', στίχ. 30, ἐπηγγ. *γενοῦ* πρὸς αὐτόν.—στίχ. 37, τὸ *χρῆμα*.

Σελ. 148, στήλ. α', στίχ. 27, γράφε *δι' ἐμοῦ*.—στίχ. 28, *τιμᾶς*.—στίχ. 43, *φυσιολογεῖν*.—στίχ. β', στίχ. 5, *προσθεῖναι*.—στίχ. 13, *κὰν οὖν*.—στίχ. 38, *γλυκίωρ*.

Σελ. 149, στήλ. α', στίχ. 14, γράφε *ἐπισπάσωμαι*.—στίχ. 18, ἢ *ἄλλοι*.—στίχ. β', στίχ. 9—10, *ἄπληστος*, ἢ ὅτι σὺ π. φ. κλίνεις;

Σελ. 150, στήλ. β', στίχ. 13, γράφε *τιμιωτάτω*.—στίχ. 43, *συμφώνους*.

Σελ. 151, στήλ. α', στίχ. 13, γράφε *ἀξίως* κατὰ—στίχ. 21, *πολλαπλασιασῆς*.